

within a particular ideological group, mainly where it was necessary to resolve misunderstandings, and subsequently acquired a new “fashionable” shade and was considered as a respectable and popular item. Today politically correct language can be seen only in documents, because the improvement of language in order to avoid any insults has the tendency to decline. Even the president Trump confirms that he and the USA have no time to be politically correct.

Список літератури

1. Avrom Fleishman. The Condition of English: Literary Studies in a Changing Culture / Avrom Fleishman. – Westport, Conn: Greenwood Publishing Group, 1998. – 155 p.

2. Dieter Kastovsky, Arthur Mettinger. The History of English in a Social Context: A Contribution to Historical Sociolinguistics / Dieter Kastovsky, Arthur Mettinger – Berlin: Walter de Gruyter, 2000. – 484 p.

3. Geoffrey Hughes Political correctness: A History of Semantic & Culture / Geoffrey Hughes – Hoboken, NJ: Wiley-Blackwell, 2009. – 315 p.

*Scientific Adviser: Golovnia A.V.,
PhD, Associate Professor*

УДК 8'225:801.82:33 (043.2)

Новак О.С.

КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

ГРАФІЧНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ПОЕТИЧНОГО ТЕКСТУ: КОГНІТИВНО ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ

На сучасному етапі розвитку науки проблема імпліцитних смислів незмінно привертає увагу лінгвістів, літературознавців, філософів, логіків. Зі ствердженням у науці антропоцентричної парадигми вона може претендувати на статус однієї з найактуальніших і найперспективніших проблем, оскільки спосіб мовного вираження безпосередньо залежить від суб'єкта мовлення. Інтенсифікація наукового пошуку в руслі когнітивно-дискурсивної (О.С. Кубрякова) або когнітивно-комунікативної (І.С. Шевченко) парадигми лінгвістичного знання зумовлює посилення уваги дослідників до вивчення імпліцитних смислів, які функціонують у дискурсі, тобто з точки зору дискурсивного підходу.

Із розвитком когнітивного підходу до вивчення поетичних текстів, який базується на інтеграції знань із психології, культурології, антропології і лінгвістики, та прихованні текстових смислів особливою актуальністю набула категорія імпліцитності. Ця категорія слугує засобом розкриття підтексту, авторської інтенції, а також основної мети повідомлення. У контексті нашого дослідження категорія імпліцитності розуміється як єдність системи імплікативних значень та способів їхнього вираження.

Категорія імпліцитності в художньому поетичному тексті містить два види інформації – явну, фактуальну і приховану, підтекстову. Імпліцитна структура, не безпосередньо надається, а підказується іншими мовними засобами, виводиться з них завдяки інтерпретації читача.

Для створення ритмічного враження при зоровому сприйнятті поезії велике